

ZGODBE, KI JIH PIŠE ŽIVLJENJE

Z združenimi močmi proti alkoholu

Zapis s sestanka kluba zdravljenih alkoholikov – Vztrajajte!

Sedela sem med njimi, ki nočejo več biti tisto, kar so bili nekoč in iz vsega srca sem si želela, da bi jim uspelo.

Juretu, ki že vrsto let ne pije, klubovci najbolj zaupajo. Takrat, ko ni terapevta, on vodi sestanek. Tudi tisto sredino popoldne so pokramljali sami med seboj. Nekateri so vodili sicer očitno, da vse preveč uveljavlja le svoje mnenje, on pa se je branil in jih še naprej izkušeno spraševal o tem, kako se počutijo zdaj po zdravljenju, o njihovem vključevanju v delo in v normalno družinsko življenje ter o tem, kako preživljajo popolno odrekanje alkohola.

Najtežje je bilo članici, ki je pred kratkim spet pila. Prosili so jo, naj jim pove prav vse, ona pa ni mogla pripovedovati. Zaželela si je pijače, prišla ji je in potem... Vsi vedo, kaj je bilo potem.

V večini primerov obiskujejo sestanke klubov tudi svoji zdravljeni alkoholiki, največkrat zakonski tovariši pa tudi otroci.

Neka ženska opraviči svojega moža, ki ni mogel priti. Izkaže se, da je amaterski gledališki igralec. Tovariši pohvalijo njegovo aktivnost, vseeno pa bi ga želeli vsaj enkrat tedensko srečati na sestanku.

Tudi druga žena opraviči odstopnost svojega moža. Pove, da se sedaj, ko že tri mesece ne pije, nič več ne prepira. Le včasih je mož bolj tih pa ji

takoj naslednji dan pove, da se mu zdi, da je preživel krizo. Klubovci jo poučijo, da se človek stiske zave šele kasneje, ko že mine.

Alkoholizem je družinska bolezen, zato zdravljenje laže poteka, če sodelujejo pri njem tudi žena in otroci. Žena zdravljenega alkoholika, ki je do nedavnega opravljala vsa družinska dela in bila zato tudi vse-skozi pomilovana, se ne more vživeti v nov položaj. Mož ni več grob z njo, denar ostaja doma, ona pa zdravljenca, ki najbolj potrebuje njeno pomoč, še vedno zaničuje.

Prav zato neki član kluba ne želi, da bi žena prihajala z njim na sestanke. Tovariši ga skušajo prepričati, da je v dvoje laže in da so imeli nekoč vsi podobne težave. Nazadnje se odločijo, da bodo obiskali ženo in jo vprašali, kaj meni o vsej zadevi.

Nekdo je s seboj pripeljal poleg žene še hčerko. Pravi, da je ona najstrožji razsodnik. Klubovci mu povedo, da je to le zato, ker ga ima rada in ker se boji zanj. Mala pa molči.

Tudi naslednji član že dolgo ne pije več. Uredil si je družinsko življenje. Prav zdaj z ženo zidata hišo. Čeprav zidarjem večkrat ponudi pivo, ga nikoli ne mika, da bi tudi sam pil. Tovariši ga opozorijo, da ni dobro shranjevati alkoholnih pijač doma.

Naslednji pove, da ima tudi njegova žena spravljenih nekaj

steklenic žganih pijač, vendar le zato, da jih lahko ob posebnih priložnostih daruje sorodnikom. Klubovci ostro obso-dijo darovanje alkohola. Oni, ki najbolj poznajo vse škodljive posledice pitja, bi se morali prvi začeti boriti proti alkoholizmu.

Zavedajo se, da je ves naš narod čustveno navezan na alkohol in da vsako svoje veselje ali žalostno doživetje zalijemo s kapljico »ta pravega«. Smo alkoholna družba, zato nas ne motijo le alkoholiki, ampak tudi tisti, ki sploh ne pijejo.

Ob koncu srečanja se odločijo, da bodo obiskali bolno članico in povabili na skupščino Klubov zdravljenih alkoholikov vse, ki to popoldne niso prišli na sestanek.

VIDA PETROVČIČ

V BEŽIGRAJSKEM KINU

Lani 120.000 obiskovalcev

Letos jih pričakujejo blizu 200.000, kar bi pomenilo polovično zasedenost druge najmanjše kino dvorane v Ljubljani

Marca letos je bežigrajski kinematograf slavil svojo prvo obletnico. ALBERT VODNIK, predstavnik ljubljanskih Kinematografov, mi je povedal, da so njegovo otvoritev pripravljali že vrsto let prej.

Mnogi se še spominjamo, da je včasih na mestu današnjega kinematografa stal letni kino Bežigrad. Vsaka predstava je bila takrat s spremenljivim vremenom doživetje zase. Danes pa nam sodobno tehnično

opremljena dvorana s 161 sedeži, s 35 milimetrskim projektorjem ter s samostojnim sistemom ozvočenja pričara vedno enako klimatsko vzdušje.

Po velikosti je dvorana na predzadnjem mestu v Ljubljani, le še v kinu Triglav je manjša. Vseeno pa je skoraj 50 odstotno zasedena, kar se sklada z jugoslovanskim povprečjem.

Lani si je 38 filmov ogledalo 120 tisoč obiskovalcev, letos pa 16 filmov že 60 tisoč ljudi.

Čeprav je v hladnih zimskih mesecih in zgodaj spomladi obisk kinematografov večji kot poleti, pa pri ljubljanskih Kinematografih letos načrtujejo za Bežigradom 200 tisoč obiskovalcev.

To so predvsem mladi med štirinajstim in osamindvajsetim letom. Ob ustanovitvi so se odločili, da bodo v kinu Bežigrad vrteli predvsem »družinske« filme. Na vprašanje, kaj je to družinski film, strokovnjaki še danes ne vedo pravega odgovora. Definicija je bila uvožena in je predvidevala, naj bi si filme, primerne vsem staro-

njihov odkup manjši tudi zaradi uvoznih omejitev.

V ljubljanskih Kinematografih se trudijo, da bi spored čimbolj približali željam obiskovalcev predstav. Lani so v ta namen pripravili v bežigrajskem kinu razgovor z gledalci ki ga obetajo tudi letos. Zgodaj spomladi so v svoj program vključili tudi ponavljanje filmov, ki so bili prikazani na beogradskega FEST-u.

Pri treh popoldanskih predstavah so v kinu Bežigrad zaposleni le štirje delavci: operater, blagajnik, reditelj ter snailka. Poleg njih so z obisko-

Veseli smo lahko, da se bežigrajski gimnazijci vneto vozijo s kolesi. Morda skladovnica pred šolskim vhodom napoveduje, da bo v prihodnje manj zadreg s parkirnimi prostori za avtomobile?

ZA BEŽIGRADOM

V naši občini, ki šteje približno 55 tisoč prebivalcev, premoremo le eno javno stranišče. Odprli so ga pred kratkim in to pod Linhartovo cesto, v našem podzemlju. Treba je reči, da je vsaj tisto edino javno stranišče, ki služi Bežigradčanom in obiskovalcem, zares čisto.

Toda je mar eno javno stranišče in še to le v središču Bežigrada dovolj? Najbrž ne, zato ni čudno, da »krasijo« skrite koticke naše občine tudi razni človeški odpadki. Če hočemo biti turistično mesto, bi morali misliti tudi na javna stranišča. In ne samo to! Kaj, če v bližini ni nobene-ga lokala, potreba pa huda. Mlajši otroci že lahko počep-nejo na zelenice, starejši pa...

Le eno javno stranišče

Ko smo že pri sanitarijah, povejmo še nekaj o čistoči, ki je tam res ni na pretek. Skoraj nikjer ni tople vode, toaletnega papirja in vedno čiste brisače. Marsikje je prostor, kamor gre tudi cesar peš, poln fekalij, stene so obložene z blatom, školjke polomljene, daleč naokrog pa lahko vonjamo »prijetne dišave«. Človeka še toliko bolj pojezi, da so stranišča zanemarjena najbolj prav tam, kjer bi morala biti najbolj čista. Na primer: v javnih lokalih, šolah, delovnih organizacijah, celo v zdravstvenih domovih. Kaj pa naša inšpekcija? Vse kaže, da jih svinjarja v naših sanitarijah prav hudo ne moti, sicer bi bilo drugače...

Kultura naroda, za tiste, ki tega ne vedo, se kaže tudi v sanitarijah. Velja za tiste, ki ga uporabljajo, kot za tiste, ki naj bi skrbeli za čistočo!

NEVA ŽELEZNIK

Kurirji čakajo torbico

Letos bodo bežigrajski pionirji prejeli kurirčkovo torbico s pošto 29. maja na Korentu. Učenci osnovne šole Franca Ravbarja jo bodo nato čuvali do 1. junija, ko jo bodo predali vrstnikom iz šole Janka Bizjaka.

Naslednji dan bo potovala po zasavski cesti mimo Nadgorice in bencinske črpalke na Črnučah ter obiskala staro in novo šolo Maksa Pečarja.

Od tod bo naslednji dan nadaljevala pot mimo gostilne

Žagar in preko črnuškega mostu do osnovne šole Danile Kumarjeve, kjer bo počakala do naslednjega jutra, ko jo bodo pionirji ponesli mimo osnovne šole Franceta Bevka in vzgojno varstvenega zavoda Jelka do osnovne šole Vita Kraigherja.

Do 9. junija bo kurirčkova pošta obiskala še osnovne šole Borisa Zihlerja, Borisa Kidriča, Mirana Jarca, Janeza Levca ter Gasilsko brigado na Vojkovi ulici.

DO LETA 1985

Na Črnučah še več stanovanj

Na zadnji seji izvršnega odbora stanovanjske skupnosti Bežigrad so člani obravnavali tudi vlogo iniciativnega odbora za ustanovitev poslovne skupnosti za izgradnjo proizvodno-servisnega območja Nadgorica-Ježa. Ta namreč predlaga izgradnjo dodatnih stanovanj za Bežigradom v tem srednjeročnem načrtu in sicer: 370 stanovanj v BS 111/1,2 Črnuče Gmajna za potrebe investitorjev v industrijski conf Brod, 630 stanovanj na območju Podgorice in Šentjakoba ter 300 stanovanj za investitorje Dinos, IMP, Energoinvest, Elmo in Belinko v sosednji coni.

Odbor za graditev stanovanjske skupnosti soglaša s predlogom, naj se v program stanovanjske izgradnje do leta 1985 vključi izgradnja druge faze soseske na Črnuški Gmajni, prvih 120 stanovanj pa naj bi bilo dograjenih v letu 1984. Investitor bo poslovna skupnost za izgradnjo proizvodno-

servisnega območja Nadgorica-Ježa. Pospešili bodo tudi pripravo urbanistične dokumentacije, pridobivanje zemljišč in komunalno opremljanje zazidalnega območja Nadgorica-Šentjakob.

Člani izvršilnega odbora so tudi sprejeli novelacijo zazidalnega načrta za območje Rapove jame, kjer bodo stanovanjski del soseske gradili v dveh fazah: v prvi 160, v drugi pa 340 stanovanj. Med slednjimi bo v dveh objektih tudi 54 solidarnostnih stanovanj s povprečno površino 75 kvadratnih metrov in 69 solidarnostnih stanovanj s povprečno velikostjo 34 kvadratnih metrov.

NA FESTIVALU DELA

Uspešni Bežigrajčani

Na 14. že tradicionalnem Festivalu dela, ki je bil letos v Sremski Mitrovici, so zmagali Mariborčani, ekipa iz Ljubljane pa je zasedla drugo mesto.

Izmed 900 tekmovalcev, ki so bili organizirani v 88 ekipah, sta si prislužila zlati medalji frizerka Danica Štajner in avtoelektričar Bojan Samotorčan iz Centra strokovnih šol.

Vabilo na izlet

Športno društvo Boris Zihler vabi krajane na izlet na Janče, ki je primeren za občane vseh starosti. Izlet bo v nedeljo, 31. maja. Zbor udeležencev bo pred osnovno šolo Borisa Zihlerja ob 9. uri. Iz Ljubljane se bodo udeleženci z vlakom odpeljali do Jevnice, od kjer je do Janč približno dve uri hoda. Cena povratne železniške vozovnice je 40 dinarjev. Povratek je predviden v popoldanskih urah. Vabljeni!

Športno društvo KS Borisa Zihlerja

stim, ogledali vsi družinski člani, skupaj ali posamič. Vsem pa je seveda težko ustreči.

Družinsko merilo je zajelo tako lutke, ki jih poznamo pod imenom Muppets, kot tudi »Nočne igre«. Program bežigrajskega kina še ni dokončno izoblikovan. Vzrok za to je po besedah Alberta Vodnika v splošnem pomanjkanju te vrste filmov v svetu. Letos je

valci in z urejeno okolico kina zadovoljni tudi bližnji stanovalci.

Kaže pa, da prihodnost industrije sanj ni več tako rožnata kot nekoč, saj se ljudje vsebolj odločajo za aktivno preživljanje prostega časa v naravi, namesto pred televizijskimi zasloni in kinematografskim platnom.

VIDA PETROVČIČ

OPOZARJAMO

Prijavite vsako tatvino!

Število kaznivih dejanj povsod po svetu narašča, žal tudi pri nas. V naših občini takorekoč vsak dan kaj ukradejo. In kje? Največkrat v velikih soseskah BS-7, BS-3, Savskem naselju itd. Tatiči najraje »operirajo« ponoči. Kradejo pa predvsem avtomobilske luči, fotoaparate in sploh vse vredne stvari, ki jih nepredvidni lastniki puste prenočevati v jeklenem konjičku. Lahke plen so tudi avtomobilska kolesa, pa razni okraski na avtomobilu. Še posebno priljubljeni pri tatičih so hrošči in diane.

Kdor pusti na ulici nezaklenjeno kolo, poni ekspres ali motor, je sploh lahko prepričan, da ga naslednji dan ne bo več imel. Kaj storiti. Prvič: na lastne stvari je treba paziti. Lahko bi rekli, da se je treba samozasčitno obnašati. Drugič: vsako tatvino je treba prijaviti, pa naj bo še tako majhna. Zakaj? Ker dela milica na podlagi prijav občanov statistiko in tako lahko tudi s pomočjo občanov, ugotavlja, kje je leglo kriminala. Ko ugotove, da se na določenem območju vrstijo tatvine takorekoč iz dneva v dan, postanejo pozorni in tatiči, se potem hitro ujamejo v lastne mreže. Vsak vlom, tatvino, poškodovanje, lastnine torej prijavite milici ali pa svojemu terenskemu miličniku!

Isto velja za šole, delovne organizacije in še posebej trgovine. Milice seveda ni treba vznemirjati, če gre le za liziko ali skromno slaščico. Če pa se majhne tatvine pri istih ljudeh ponavljajo, tedaj je treba poklicati miličnika. Pa ne zato, da bi ljudi bolj trdo prijel, pač pa, da bi se z njimi pomenili. Milica ima prav za to izšolane ljudi. Med tistimi, ki jih dobe v roke, je le malo povratnikov.

N.Ž.